

Arrest

nr. 125 234 van 6 juni 2014
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 14 januari 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 4 december 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 28 april 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 mei 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat E. STESENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 17 juni 2013 legt verzoekster een verklaring van wettelijke samenwoning af met dhr. A.I., van Belgische nationaliteit. Op dezelfde dag dient verzoekster een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie, in de hoedanigheid van partner van de Belgische onderdaan.

Op 17 juni 2013 dient verzoekster als wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarige dochter een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie, in de hoedanigheid van bloedverwant in opgaande lijn.

Op 4 december 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing tot weigering van het verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), aan verzoekster ter kennis gebracht op 16 december 2013. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 17.06.2013 werd ingediend door:

Naam: A.

Voornamen: W. M.

Nationaliteit: Suriname

Geboortedatum: (...)1978

Geboorteplaats: Paramaribo

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

Betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

De bepalingen van artikel 40ter zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft: 'de familieleden vermeld in artikel 40bis, §2, eerste lid, 1° tot 3°; die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen; ...'

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste twee jaar met haar partner, zoals vereist door artikel 40bis, §2, 2° van de wet van 15.12.1980.

Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij elkaar tenminste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen of dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben.

Betrokkene legt volgende bewijzen voor:

- documenten Belfius dd. 25.06.2013 waaruit blijkt dat betrokkene een spaarrekening opende; document Belfius dd. 05.07.2013 waaruit blijkt dat betrokkene en de referentiepersoon een gezamenlijk bankrekening openden; inburgeringscontract betrokkene dd. 14.08.2013 met vermelding van het adres van de referentiepersoon; brief Mensura dd. 08.08.2013. Het geheel van deze documenten toont aan dat betrokkene en de referentiepersoon elkaar kennen sedert midden 2013. Echter, deze gegevens kunnen niet aanvaard worden als afdoende bewijs van het duurzame en stabiele karakter van de aangehaalde relatie tussen betrokkenen. Ze zijn immers te recent om aanvaard te worden als bewijs dat betrokkenen elkaar twee jaar kennen voorafgaand aan de aanvraag, of dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voorafgaand de aanvraag.

- schoolrapport van J. J., dochter van betrokkene. Dit document heeft geen enkele link met de aangehaalde relatie tussen betrokkene en de referentiepersoon, en kan dan ook niet aanvaard worden als afdoende bewijs van het duurzame en stabiele karakter ervan.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging de Belgische onderdaan moet aantonen 'dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan de voorwaarden wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen:

(...)

3° worden de wachtuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt'.

Als bewijs van voldoende bestaansmiddelen legt de referentiepersoon een attest van HVW-Sint-Niklaas dd. 03.09.2013 voor waaruit blijkt dat hij in de periode januari 2012 - juli 2013 een werkloosheidsuitkering ontving.

Echter, aangezien de referentiepersoon niet bewijst dat hij actief op zoek is naar werk, kan deze werkloosheidsuitkering niet in aanmerking genomen worden in de beoordeling van de bestaansmiddelen.

Betrokkene legt volgende bewijzen voor mbt zijn persoonlijke bestaansmiddelen:

- kortlopende overeenkomsten voor uitzendarbeid (weekcontracten) voor de periode 19.08.2013-10.09.2013

- bijbehorende loonfiches voor de periode 19.08.2013-01.09.2013

Echter, er kan met deze documenten geen rekening gehouden worden bij de beoordeling van de stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Immers, het is de Belgische onderdaan die zich wenst te laten vervoegen, die dient aan te tonen over voldoende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen te beschikken.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Aan betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.

Wettelijke basis:

artikel 7, § 1, 1° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken.”

Op 4 december 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris tevens de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten voor de dochter van verzoekster. Tegen deze beslissing wordt een annulatieberoep ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gekend onder rolnummer 145 547.

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In het eerste en enige middel van de synthesememorie voert verzoekster de schending aan van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van het motiveringsbeginsel.

Ter adstruering van het middel zet verzoekster het volgende uiteen:

“Dat artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 stelt dat elke individuele bestuurshandeling in feite en in rechte afdoende en uitdrukkelijk gemotiveerd moet zijn;

Dat deze laatste uitdrukkelijke, zowel formele als materiële motiveringsplicht op straffe van nietigheid is voorgeschreven;

Dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in haar toezicht kan nagaan of de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen;

Dat de gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie en Asielbeleid volgende motivering verleent (stuk 1):

(...)

Dat evenwel uit de bijgebrachte stukken duidelijk blijkt dat verzoekster thans reeds meer dan twee jaar een relatie onderhoudt met de Heer A.;

Dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid de voorgelegde stukken totaal verkeerdelijk interpreteert en derhalve foutieve conclusies heeft getrokken;

Dat uit de voorgelegde bewijsstukken onomstotelijk blijkt dat verzoekster en de Heer A. een langdurige relatie met elkaar onderhouden waarin zij elkaar minstens drie maal hebben ontmoet en dit voor een periode van ten minste 45 dagen en reeds enige tijd op hetzelfde adres woonachtig zijn;

Dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid bij het nemen van haar beslissing dan ook alle voorgelegde documenten in combinatie met elkaar dient te beoordelen;

Dat immers uit de voorgelegde stukken blijkt dat verzoekster de Heer A. meer dan 3 maal heeft ontmoet over een periode van 45 dagen en reeds minstens twee jaar een relatie onderhouden;

Dat verzoekster uiteraard niet van iedere dag van haar verblijf bij de Heer A. een document of bewijsstuk kan voorleggen, wat evenmin, gelet op onredelijkheid, van verzoekster kan verwacht worden;

Dat verzoekster zich bovendien de terechte vraag stelt welke bewijsstukken er volgens de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie dan wel dienen te worden voorgelegd, indien zelfs de voorgelegde stukken niet worden aanvaard;

Hoe kan men dan immers verder nog bewijzen dat men elkaar heeft ontmoet en er een relatie bestaat, indien de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid in dergelijke mate onredelijk optreedt?

Dat het criterium “dat zij elkaar ten minste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen”, door de redenering van de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid dan ook totaal ondermijnd en uitgehold wordt;

Dat de Gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie en Asielbeleid dan ook een foutieve beoordeling van de voorgelegde stukken maakt en meer nog deze zelfs totaal negeert;
Dat bovendien de partner van verzoekster wel degelijk actief op zoek is naar werk en staat ingeschreven bij alle interim-kantoren in de buurt;
Dat Mevrouw P. en de Heer A. hun raadsman overigens reeds consulteerden in maart 2013, waarna op 25 maart 2013 schriftelijk advies werd verzonden aan beide partijen, welke alsdan reeds samenwoonden op huidig verblijfsadres; (stuk 3)
Dat verzoekster zich dan ook reeds, tezamen met de Heer A., in maart 2013 tot de gemeentediensten wendde ter aanvraag van afsluiting van een verklaring tot wettelijke samenwoning;
Dat er dan ook tevens wordt aangetoond dat verzoekster en de Heer A. minstens één jaar op het zelfde adres woonachtig zijn;
Dat de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid dan ook bij het nemen van diens beslissing niet is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, deze niet correct heeft beoordeeld en derhalve een onredelijke beslissing heeft getroffen;
Dat de bestreden beslissingen dan ook niet of althans onvoldoende met redenen zijn omkleed en niet in alle redelijkheid werd genomen;”

2.2 Artikel 62 van de vreemdelingenwet bepaalt dat de administratieve beslissingen met redenen worden omkleed en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "afdoende", zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De Raad stelt vast dat de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden duidelijk de determinerende motieven aangeeft op basis waarvan deze is genomen. Er wordt immers, onder verwijzing naar artikel 52, § 4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het vreemdelingenbesluit), gesteld dat verzoekster niet op afdoende wijze heeft aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste twee jaar met haar partner. Bovendien heeft verzoekster niet afdoende aangetoond dat de Belgische onderdaan, in functie van wie zij gezinshereniging aanvraagt, over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Deze uiteenzetting stelt verzoekster in staat te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden is gegrond, derwijze dat het doel van de formele motiveringsplicht is bereikt (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103).

Een schending van de formele motiveringsplicht, van artikel 62 van de vreemdelingenwet of van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 wordt niet aangetoond.

Waar verzoekster aangeeft niet akkoord te gaan met de motivering van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden, dient het middel te worden onderzocht vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

Uit nazicht van het administratief dossier blijkt dat verzoekster op 17 juni 2013 een aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie heeft ingediend, en dit *in functie* van haar Belgische partner met wie zij stelt een duurzame relatie te hebben. In dat geval is *conform* artikel 40ter van de vreemdelingenwet *juncto* artikel 40bis van de vreemdelingenwet van toepassing, meer specifiek artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2°, dat luidt:

“§2

Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd:

(...)

2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten.

De partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

a) bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden.

Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond:

– indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;

– ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhouden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

– ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;

b) met elkaar komen samenleven;

c) [beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar;](2)

d) ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie hebben met een andere persoon;

e) geen personen zijn bedoeld in artikelen 161 tot 163 van het Burgerlijk Wetboek;

f) [ten aanzien van geen van beiden een beslissing werd genomen op grond van artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek en dit voor zover de beslissing kracht van gewijsde heeft verkregen;](4)

(...)

§4

De in § 2 bedoelde familieleden die burger van de Unie zijn, hebben het recht de in artikel 40, § 4, eerste lid, 1° en 2°, bedoelde burger van de Unie te begeleiden of zich bij hem te voegen voor een periode van meer dan drie maanden voor zover zij de in artikel 41, eerste lid, bedoelde voorwaarde vervullen. Indien het familieleden betreft die geen burger van de Unie zijn, moeten zij de in artikel 41, tweede lid, bedoelde voorwaarde vervullen.

De in artikel 40, § 4, eerste lid, 2°, bedoelde burger van de Unie moet dan tevens het bewijs leveren dat hij over voldoende bestaansmiddelen beschikt op te voorkomen dat de in § 2 bedoelde familieleden tijdens zijn verblijf ten laste komen van het sociale zekerheidsstelsel van het Rijk, en dat hij over een verzekering beschikt die de ziektekosten van zijn familieleden in het Rijk volledig dekt. In het kader van de evaluatie van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met de persoonlijke situatie van de burger van de Unie, waarbij ondermeer rekening gehouden wordt met de aard en de regelmaat van diens inkomsten en met het aantal familieleden die te zijnen laste zijn.

(..)”

Artikel 40ter van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft:

– de familieleden vermeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen;

(...)

Voor wat betreft de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3° bedoelde familieleden moet de Belgische onderdaan aantonen:

– dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan die voorwaarde wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen:

1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;

2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslagen, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;

3° worden de wachttuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt; (...)”

Verweerder heeft de bestreden beslissing opgedeeld in twee motieven:

- enerzijds heeft verzoekster niet aangetoond dat zij een duurzame relatie in de zin van artikel 40*bis* van de vreemdelingenwet heeft,
- anderzijds heeft verzoekster niet aangetoond dat haar partner over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt in de zin van artikel 40*ter* van de vreemdelingenwet.

Verzoekster betoogt dat uit de door haar voorgelegde stukken wel degelijk blijkt dat zij een langdurige relatie met elkaar onderhouden, dat zij elkaar meer dan drie maal hebben ontmoet over een periode van 45 dagen en reeds minstens twee jaar een relatie onderhouden.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekster ten bewijze van haar duurzame relatie de volgende stukken heeft voorgelegd:

- een verklaring van 17 juni 2013 van wettelijke samenwoning
- documenten van Belfius van 25 juni 2013 betreffende een spaarrekening;
- documenten van Belfius van 5 juli 2013 betreffende een gezamenlijke bankrekening
- een inburgeringscontract van 14 augustus 2013
- een brief van Mensura van 8 augustus 2013
- een schoolrapport van schooljaar 2012-2013 van verzoeksters dochter.

Verzoekster betwist niet dat zij deze documenten heeft voorgelegd. Het is niet kennelijk onredelijk dat verweerder met betrekking tot het geheel van deze documenten oordeelt dat de documenten te recent zijn om aan te tonen dat zij elkaar twee jaar kennen voorafgaand aan de aanvraag of dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voorafgaand de aanvraag. Verzoekster weerlegt het motief niet door opnieuw te verwijzen naar de door haar ingediende stukken.

Verzoekster wijst op stuk 3 in bijlage van de synthesememorie gevoegd waaruit blijkt dat zij sinds maart 2013 op het zelfde adres woonden.

De Raad merkt op dat het stuk 3, met name een brief van hun advocaat van 25 maart 2013 geen afbreuk doet aan de correcte vaststelling van verweerder dat verzoekster niet voldoet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40*bis* van de vreemdelingenwet om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging. Los van het gegeven dat uit het schrijven van de advocaat geen effectieve samenwoning kan worden afgeleid, blijkt uit een schrijven van 25 maart 2013 evenmin dat zij één jaar ononderbroken heeft samengeleefd voor 17 juni 2013 of dat zij elkaar twee jaar kennen voor de aanvraag. In de mate verzoekster verweerder verwijt met het stuk 3 geen rekening te hebben gehouden, dient opgemerkt te worden dat de regelmatigheid van de bestuursbeslissing wordt beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur beschikte ten tijde van het nemen van zijn beslissing. Uit de stukken van het dossier blijkt niet dat verweerder kennis had van het schrijven van hun advocaat op 25 maart 2013.

Verzoekster betwist tevens de beoordeling dat haar partner niet over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt aangezien hij wel degelijk actief op zoek is naar werk en ingeschreven is bij alle interimkantoren in de buurt.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekster met betrekking tot het inkomen van haar partner de volgende stukken heeft voorgelegd:

- een attest van werkloosheidsuitkering voor de periode januari 2012 tot juli 2013
- een interimcontract voor de periode 19 augustus 2013 tot 10 september 2013 en bijhorende loonfiches.

Dit wordt niet betwist door verzoekster.

Waar verzoekster thans stelt dat haar partner ingeschreven is bij alle interimkantoren in de buurt en actief op zoek is naar werk heeft zij nagelaten de nodige bewijzen daaromtrent in te dienen zodat verweerder van haar bewering dat hij actief op zoek is naar werk geen kennis kon hebben. Verzoekster toont niet aan met welke door haar bijgebrachte documenten verweerder geen rekening zou hebben gehouden bij het nemen van de bestreden beslissing. De Raad wijst erop dat het verzoekster is die een aanvraag indient, en aldus de nodige bewijzen dient bij te brengen. Verzoekster toont dan ook niet aan dat verweerder onzorgvuldig is te werk gegaan bij het nemen van de bestreden beslissing.

De Raad stelt vast, na de bespreking van dit middel en in het kader van zijn wettigheidstoezicht, dat de gemachtigde van de staatssecretaris in redelijkheid tot de door hem gedane vaststelling is gekomen en

er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die onverenigbaar zijn met die vaststelling. Verzoekster maakt met haar betoog niet aannemelijk dat de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing heeft genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de ruime bevoegdheid waarover hij.

Het enige middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes juni tweeduizend veertien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN